

var nogen af de Planter, der ere nævnte i Lovforslaget, og af hvilke Berberisbusken ubetinget er den farligste, hvad der ogsaa er godtgjort ad videnskabelig Vej. Man undredes over, at der i lange Afstande ikke kunde findes nogen af disse farlige Planter, hvor Rusten havde sit Hjemsted, og dog var Sæden og Græsset angrebet. Det er saa senere blevet godtgjort, at Rusten, der udvikler sig paa Berberissen, af Vinden kan føres et temmelig langt Stykke hen paa Sæden og Græsarterne, udvikle sig der i Løbet af en halv Snes Dage, og saa kan Vinden føre de modne Sporer videre igen, hvilket kan gentage sig flere Gange i Løbet af Sommeren og have til Følge, at der kan udbrede sig stor Ødelæggelse fra en ganske enkelt Berberisbusk. Udvalget har ogsaa under sit Arbejde fra 12 Landboforeninger modtaget Andragende om, at man vilde sørge for, at Berberisplanten blev udryddet. Det er i Særdeleshed ovre i Vestjylland, at denne Rustsvamp optræder saa strengt, som den gør, men ovre paa Øerne ere vi ogsaa godt kendte med den Skade, den foraarsager. Det har derfor efter de fremkomne Oplysninger staaet for Udvalget saaledes, at man ikke turde blive staaende ved Lovforslaget, som det var forelagt, hvorefter en enkelt Mand kunde kræve saadanne Planter, der fandtes i Afstand af 300 Alen, fjernede. Udvalget er derfor enedes om, at Berberissen fuldstændig skulde udryddes undtagen paa saadanne Steder, hvor man er sikker paa, at den ikke kan gøre nogen Skade. Det er, som sagt, Berberissen, man særlig har haft sin Opmærksomhed henvendt paa; der er jo nævnt to andre Planter, nemlig Vrietorn og Cypres-Vortemælk, men de ere ikke saa farlige. — Naar det nu var saaledes, at vore Jordbrugere havde det nødvendige Kendskab til disse Planter, kunde man let faa dem udryddede, men man har i Udvalget næret nogen Frygt for, at de ikke have dette Kendskab, og efter Samraad med Landbrugsministeren er mau da bleven enig om, at der burde gøres alt for at udbrede Kendskab ude blandt den store Befolkning med Hensyn til, hvorledes disse Planter se ud, der foraarsage saa overordentlig stor Skade for Landbruget. Meningen er da den, at Landbrugsministeren skulde foranstalte fremstillet nogle Farvetryksbilleder af disse Planter med en ganske kort Beskrivelse, som saa skulde sendes omkring til Landboforeningerne, der atter igen vilde sørge for, at disse Oplysninger kunde komme til Folks Kundskab.

Udvalget har ikke ment at ville stille en hel Række mindre Ændringsforslag, da det ikke vilde give saa let Oversigt over Lovforslaget, saaledes som man tænkte sig det affattet. Derfor har man, som det her i Betænkningen er fremført, givet Lovforslaget en selvstændig Affattelse. Den Afvigelse, der altsaa er fra det af Regeringen forelagte Lovforslag, er den, at man med Hensyn til Berberissen i Stedet for at bibeholde Bestemmelsen om de 300 Alens Afstand gaar til fuldstændig at udrydde den nævnte Plante, men for de to andre Planters Vedkommende beholder Lovforslagets Regel. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget i den Form, som Udvalget er enig om at foreslaa.

Tesdorpf: I den sidste Tid har man hørt Stemmer hæve sig for at pege paa den Fare, der ligger i den urene Tilstand, hvori den danske Jord befinder sig, og det er ogsaa rigtigt, at vort Landbrugs Udvikling særlig er foregaaet i Staldene, i Besætningerne og de til disse knyttede Virksomheder, Mejerierne og Slakterierne. Vi have meget tilbage at gøre i Retning af intensiv Drift af vor Jord og rationel Forfølgelse af de paa Jorden voksende Ukrudtsplanter, og vi kunne paa dette Omraade lære grumme meget navnlig af vore sydlige Naboer. Dette Lovforslag gaar jo ud paa at angribe og udrydde en af de farligste Fjender, vi have paa Vaarsædmarkerne, nemlig Berberisbusken og den Rust, der udvikler sig paa den. De lærde ere, som bekendt, uenige om Rækkevidden af Rustsvampenes Udbredelsesevne, Angivelserne variere, saa vidt jeg ved, fra 100 Alen til en Distance saa stor som fra Skagen til Kolding, men en Ting er sikker, nemlig at der findes meget faa Landmænd, som ikke i Praksis have set, hvilken Fare Berberisbusken rummer i sig, og mange have vel ogsaa i deres private Virksomhed gjort deres til at udrydde den i deres Hegn og Haver. Jeg kan kun paa det varmeste støtte dette Lovforslag om en rationel Udryddelse af Berberissen der, hvor den vokser, fraset de enkelte Steder, f. Eks. de botaniske Haver, hvor den ingen Skade kan gøre. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Ved de Forhandlinger, der ere førte mellem Udvalget og mig om den foreliggende Sag, er der opnaaet Enighed om at indstille Forslaget til Vedtagelse, saaledes som det her foreligger fra Udvalgets Side. Den